

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. Ловеч, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, V СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: **ИРЕНА В. РАБАДЖИЕВА**

при участието на секретаря **ПРЕСЛАВА СТ. ДИЧКОВА**
като разгледа докладваното от **ИРЕНА В. РАБАДЖИЕВА** Гражданско дело
№ 20234310101482 по описа за 2023 година

Производството е образувано по реда на чл.415 от ГПК въз основа на искова молба,
подадена от „ТОПЛОФИКАЦИЯ –СОФИЯ” ЕАД, ЕИК: 831609046, представлявано от
Александър Александров -Изпълнителния директор и Ивайло Епитропов – Председател на
УС, чрез процесуален представител Филиз Ибрямова против Т. Л. Д. С АДРЕС: ***.

Ищецът излага в исковата молба, че на ***г. дружеството е депозирало заявление за
издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК с Вх.№*** срещу Д. Л. Д. и Т. Л. Д., в
условията на разделна отговорност при равни квоти по ½ от сумата ***лв. – главница,
представляваща стойност на неплатена топлинна енергия за периода от м.05.2019г. до
м.04.2022г., ведно със законната лихва от ***г. до изплащане на вземането и ***лв.
мораторна лихва за забава от 15.09.2020г. до 23.02.2023г., както и суми за дялово
разпределение: 35.50лв. – главница за периода от м.10.2020г. до м.04.2022г., ведно със
законната лихва от ***г. до окончателното изплащане на вземането и 6.96лв. – лихва за
периода от 31.03.2020г. до 23.02.2023г., както и направените по делото разноски за
държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. С Разпореждане, постановено по ч.гр.д.
№***г. по описа на СРС, 156 състав е уважено искането и е издадена заповед за изпълнение
срещу длъжниците. Със съобщение, получено от ищцовото дружество на 20.06.2023г., съдът
е дал указания, че дружеството може да предяви иск относно вземането си срещу длъжника
Т. Л. Д. в едномесечен срок. В законоустановения срок по чл.415, ал.1 от ГПК, ищцовото
дружество предявило иск за установяване на вземането им за консумирана и незаплатена
топлинна енергия срещу Т. Л. Д., като клиент на ТЕ за топлоснабден имот – ап.37, находящ
се в *** за процесния период.

Основанията, обстоятелствата и фактите, от които ищецът твърди че произтича вземането му са следните: Твърди се, че ответницата, в качеството си на собственик на процесния топлоснабден имот, е клиент на ТЕ по смисъла на чл.153, ал.1 от ЗЕ, съгласно който всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл.140, ал.1, т.2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за ТЕ при условията и по реда, определени в Наредба №16-334/06.04.2007г. за топлоснабдяването. Ищецът твърди, че поради изложеното и по силата на нормативните актове, ответницата е клиент на ТЕ и за нея важат разпоредбите на действащото за посочения период законодателство в областта на енергетиката.

Излага, че съгласно чл.150, ал.1 от ЗЕ продажбата на ТЕ за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни Общи условия за продажба на топлинна енергия от „Топлофикация София“ АД и се одобряват от Комисия за енергийно и водно регулиране. Същите влизат в сила в едномесечен срок след публикуването им в един централен и един местен ежедневник и имат силата на договор между топлопреносното предприятие и клиентите на ТЕ, без да е необходимо изричното им приемане от страна на клиентите. С тези общи условия се регламентират търговските взаимоотношения между клиентите на ТЕ и дружеството: правата и задълженията на двете страни; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на ТЕ; отговорностите при изпълнение на задълженията и др. Твърди се, че ответницата е упражнила правата си по чл.150, ал.3 от ЗЕ и спрямо нея са влезли в сила Общите условия за продажба на топлинна енергия от „Топлофикация София“ ЕАД на потребители за битови нужди в гр.София, одобрени с Решение от 2016г. на ДКЕВР, публикувани в в-к „Монитор“ в сила от 10.07.2016г. Посочва се, че в раздел IX от ОУ – „Заплащане на ТЕ и услуга дялово разпределение“, чл.31, ал.1 е определен редът и срокът, по които купувачите на ТЕ са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл.32, ал.1 и ал.2 в 45 – дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Също така имат задължение да заплаща стойността на фактурата по чл.32, ал.2 и ал.3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45 – дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Сочи се още, че съгласно влезлите в сила ОУ топлопреносното предприятие начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл.32, ал.2 и ал.3, ако не са заплатени в срока по ал.2. При неизпълнение в срок на задълженията по ал.2, клиентите заплащат на продаваща обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на дължимата сума за топлинна енергия.

Наведени са твърдения, че ответницата е използвала доставяната от ищцовото дружество топлинна енергия през процесния период, като не е погасила задълженията си.

Твърди се още, че в изпълнение на чл.112, а.1 от ЗЕ сградата – етажна собственост, в която се намира имотът на лицето, е сключила договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с фирма „Нелбо Инженеринг“ ООД в изпълнение на

чл.138б от ЗЕ. Съгласно чл.155, ал.1, т.2, сумите за ТЕ за процесния имот са начислявани от „Топлофикация София“ ЕАД по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на топлинна енергия в сградата – „Нелбо“ ЕАД на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбата на чл.71 от Наредба №2/28.05.2004г. за топлоснабдяването. За имота на ответницата са издадени изравнителни сметки, че сумите за топлинна енергия за процесния имот са начислени по действителен разход на уредите за дялово разпределение, инсталирани на отоплителните тела в имота. Ищецът посочва, че съгласно Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди в случай, че резултатът от изравнителните сметки е сума за доплащане, то тя се прибавя към първата дължима сума за процесния период. В случай, че резултатът от изравнителната сметка е сума за възстановяване, то от нея служебно се приспадат просрочените задължения, като се започне от най-старото.

В петитумната част е отправено е искане съдът да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника, че дължи на „Топлофикация София“ ЕАД сума за консумирана топлинна енергия в общ размер на ***лв., от които *** лв. – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия / ТЕ/ за периода м.05.2019 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от *** г. до изплащане на вземането, *** лв. – мораторна лихва за забава от 15.09.2020 г. до 23.02.2023 г., както и суми за дялово разпределение: *** лв. – главница за периода от м.10.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от *** г. до окончателното изплащане на вземането и *** лв. – лихва за периода от 31.03.2020 г. до 23.02.2023 г.

Претендирани са и направените съдебни разноски и юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл.131 от ГПК ответницата е депозирила писмен отговор. Счита, че иска е допустим, но оспорва същия като неоснователен. Излага, че недвижимият имот в гр. София е бил придобит от баща ѝ Л. Д. Д., видно от представената молба от ищеца за вписване на законна ипотека и въпреки, че ищецът не е приложил към ИМ удостоверение за наследници за доказване на пасивната легитимация. Посочва, че баща ѝ е починал на *** г., от чието наследство ответницата е направила отказ, за което представя удостоверение от Районен съд – ***. Поради тази причина, тъй като не е съсобственик/собственик на процесния имот, не счита че дължи претендираните суми и моли иска да бъде отхвърлен. Отделно, твърди, че никога не е живяла/ползвала процесния имот, както е и налице и погасяване по давност на претендирани суми за периода м.05.2019 г. – м.05.2020 г. вкл., за което прави възражение на основание чл.111, б.„в“ от ЗЗД – изтекла тригодишна давност за периодични плащания

В насроченото открито с.з.ищецът – „Топлофикация София“ ЕАД не изпраща представител. В писмена молба до съда заявява, че поддържа исковата молба и моли да бъдат уважени обективно кумулативно съединените искове, като основателни и доказани. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ответницата.

Ответницата Т. Л. Д. не взема лично участие в процеса. Представява се от

договорно упълномощен представител – адв. С. Т. Моли съдът да отхвърли предявените искове като неоснователни и недоказани, като ѝ присъде адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.1, т.3, пр.2-ро от ЗА. Изтъква, че ответницата е представила още в заповедното производство удостоверение за отказ от наследство на своя наследодател и баща, който е бил първоначален собственик на топлоснабдения имот в гр. София. Допълнително излага твърдения, че ответницата никога не е ползвала имота, а освен това част от претендираните суми са погасени по давност, за което е направено възражение в писмения отговор на основание чл.111, б. “в” от ЗЗД относно изтекла 3 – годишна давност за периодични плащания.

Съдът като съобрази становището на страните, събраните по делото писмени доказателства, както и заключението на реализираните и неоспорени съдебно-техническа и съдебно – икономическа експертизи, преценени поотделно и в съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложеното ч.гр.д.№ *** г. по описа на СРС се установява, че въз основа на заявление от „Топлофикация - София” ЕАД е издадена Заповед № *** г. за изпълнение по чл. 410 от ГПК, с която е разпоредено длъжниците Д. Л. Д. и Т. Л. Д. да заплатят разделно по равно н „Топлофикация София“ ЕАД следните парични вземания: сумата от *** лв., представляващи главница за незаплатена топлинна енергия по договор за покупко-продажба на топлинна енергия при обкци условия за периода от м.05.2019 г. до м.04.2022 г. за имот, находящ се на адрес: ***, аб.№ *****, ведно със законната лихва от *** г. до окончателното плащане, както и сумата от *** лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за топлинната енергия за периода от 15.09.2020 г. до 23.02.2023 г., както и сумата от *** лв., представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода от м.10.2020 г. до м.04.2022 г, както и сумата от *** лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.03.2020 г. до 23.02.2023 г., както и деловодни разноси: сумата от *** лв. – юрисконсултско възнаграждение и сумата от *** лв. – дължима държавна такса.

В едномесечен срок от връчване на заповедта за изпълнение длъжникът Т. Л. Д. е подала писмено възражение вх.№ *** г., с което е оспорила вземането.

По повод постъпилото възражение, с Разпореждане от *** г. по ч.гр.д.№ *** г. по описа на СРС на заявителя е указана възможността в едномесечен срок от съобщението да предяви иск за установяване на вземането си, като довнесе дължимата държавна такса и представи доказателства, че искът е предявен.

Ищецът е упражнил правото си на иск, като в рамките на законоустановения едномесечен срок е предявил настоящия установителен иск.

От приложените по делото доказателства съдът приема за безспорно установено, че за исковия период сградата, в която е разположен процесният имот – апартамент, находящ е на адрес: *** е била присъединена към топлопреносната мрежа. Установено е също, че услугата „Дялово разпределение” /„топлинно счетоводство”/е извършвана от трето

неучастващо по делото лице – „Нелбо Инженеринг“ ООД, което е извършвало индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода, вкл. издаването на обща и индивидуални сметки.

Съгласно данните по делото, за процесния имот е открита партида с аб. №*****, по която се отчита доставената и потребена топлинна енергия.

На основание чл.195 от ГПК съдът е допуснал съдебно-икономическа експертиза, която е дала заключение, че в счетоводството на ищеца „Топлофикация – София“ ЕАД за процесния период за абонат № *** са отразени две суми, с които са погасени 93,98 лв, в т.ч. по фактура № *****/*** г. – 50.52 лв. и по фактура №*** г. – 43,46 лв. Съгласно заключението, в информационната система на „Топлофикация – София“ ЕАД за процесния период консумираната енергия за отопление и топла вода е отразена в изброените фактури, посочени в колона №1 на справка приложение №1 /част I – ва от справката на обща стойност 3 979,45 лв. с ДДС/ колона №4/ и за дялово разпределение на стойност – *** лв, или общо за енергия и дялово разпределение – 4 014,95 лв. В част II-ра от справка – приложение №1 за процесния период е посочено отразеното в системата на фирма „Нелбо“ АД – София – начислена прогнозна стойност на енергията за периода /колона №2 на част II-ра от справка приложение №1/, изчислена стойност за действително потребеното количество енергия / за отопление и топла вода/ - в колона №3. Вещото лице е установило, че дължимите суми за топлинна енергия за абоната за процесния период за главница, общо и по пера са, както следва: за отопление с количества / в МВТЧ/ по периоди на потребление и единични цени – 1 282.18 лв; за топа вода, също с отразени количества по периоди на потребление, с обща стойност за периода – 2 676,79 лв.. Общо стойността за топлинна енергия/отопление и топла вода/ за процесния период, след спадане на погасените суми възлиза на 3 885,47 лв. Общата стойност за абоната с включените суми зза дялово разпределение (****) – 3 920,97 лв, като за ответника Т. Л. Д. – ½ от горната сума или 1 960,48 лв. Видно от заключението, размерът на законната лихва върху главницата за отопление и топла вода и за дялово разпределение, съобразно датата на издадените фактури и датата за внасяне на дължимите суми до 23.02.2023 г. са изчислени в табличен вид /таблица №3 от приложената справка/, като общата сума на дължимите лихви е 561,38 лв., в т.ч. за топлинна енергия – *** лв. и за дялово разпределение – *** лв. За ответника Т. Л. Д. – ½ от горната сума или 280,69 лв.

По делото е допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза за изясняване на въпроси от значение за спора. Съгласно заключението на вещото лице, за процесния период от м.октомври 2020 г. до м.април 2022 г. консумираната л енергия за отопление и БГВе ,както следва/ м.05.2019 г. – 0,000000МВТЧ и за БГВ – 1,170487 МВТЧ; за м.07.2019 г. за отопление – 2,452472 МВТЧ и 4,790080 МВТЧ или общо 7, 242552 МВТЧ; за м.03.2020 г. общо 1,152840 МВТЧ; м.04.2020 г. – 1,027424МВТЧ; м.05. и 06.2020 г. – 1,511949 МВТЧ; м.07.2020г. – до 04.2021 г. – 11,767909 МВТЧ; м.05.2021 г. до 06.2021 г. – 1,416933 МВТЧ и м.07.2021 г. до 04.2022 г. – 10 597388 МВТЧ. Всичко за процесния период – 35,887482 МВТЧ. Експертът е пояснил, че горните количества са извадени от приложените към делото фактури от ищеца „Топлофикация София“ ЕАД и са съобразени с нормативните уредби, като

не са включени технологичните разходи по преноса и абонатната станция. Дадено е заключение, че „Нелбо инженеринг“ООД е провела професионално и компетентно разпределението на предоставената от ищеца ТЕ, спазвайки законовите разпоредби – Наредба № 16, ЗЕ и общите условия и в съответствие с Договора с консуматорите. Съгласно заключението, фактурираните суми в лева за процесния период по месеци за отопление са следните: м.11.2019 г. до м.03.2020 г. – 289,55лв; м.04.2020 г. до 30.04.2020 г. – 43,14лв; м.10.2020 г. до м.04.2021 г. – 333,62 лв., м.10.2021 г. до м.04.2022 г. – 629,64 лв.или общо за отопление – 1295,95 лв. За БГВ за същите периода фактурираните суми са в общ размер на 2443,35 лв. За сградна инсталация за отопляем обем на сградата /4608 куб.м./ дължимата сума е общо 26,34 лв. и за мощност – 461,209 лв. Общата фактурирана стойност на обекта за процесния период е 4464,13 лв.

По делото е установено, че с Договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на НДИ от 02.12.1991 г.наследодателят на ответницата Л. Д. Д. е придобил топлоснабден обект – апартамент, находящ се в ***.

От приложеното удостоверение за наследници с Изх.№ *** г. на Община – Медковец, Кметство – с. Ресово е видно, че Л. Д. Д. е починал на *** г., като за свои наследници по закон е оставил ответницата Т. Л. Д. /дъщеря/ и Д. Л. Д. /син/.

По делото са ангажирани доказателства – удостоверение с изх.№ *** г. по ч.гр.д.№ *** г. по описа на РС - ***, от което се установява, че ответницата Т. Д. е направила изявление за отказ от наследството, останало след смъртта на баща ѝ Л. Д. Д., като съгласно Определение № *** г. РС – *** отказът е вписал в особената книга при съда за отричане от наследство под № *** г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Предявен е положителен установителен иск с правна квалификация по чл. 422 вр.415, ал.1, т.1 от ГПК, като ищецът е отправил искане да се признае за установено по отношение на ответницата Т. Л. Д., че дължи на „Топлофикация – София”ЕАД сума за консумирана топлинна енергия в общ размер на ***лв., от които *** лв. – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия / ТЕ/ за периода м.05.2019 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от *** г. до изплащане на вземането, *** лв. – мораторна лихва за забава от 15.09.2020 г. до 23.02.2023 г., както и суми за дялово разпределение: *** лв. – главница за периода от м.10.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от *** г. до окончателното изплащане на вземането и *** лв. – лихва за периода от 31.03.2020 г. до 23.02.2023 г.

Предявените искове са допустими, тъй като е налице правен интерес от воденето на настоящото производство, като интересът от предявяването им произтича от наличие на издадена заповед за изпълнение; подадено възражение срещу издадената заповед и спазване на срока по чл.415, ал.1 ГПК за предявяване на установителен иск за съществуване на вземането. Предмет на исковите предявени по реда на чл.422, ал.1 ГПК е установяване на

съществуване на вземането по издадената заповед и успешното му провеждане предполага установяване дължимостта на сумите по същата на посоченото основание

Една от предпоставките, които ищецът следва да установи, за да бъде уважен предявения положителен установителен иск, е че е налице валидно договорно отношение между него и ответника Т. Д. в качеството ѝ на собственик или титуляр на вещното право на ползване върху процесния топлоснабден имот.

Съгласно чл. 150 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от комисията, в които се определят: 1. правата и задълженията на топлопреносното предприятие и на клиентите; 2. редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на количеството топлинна енергия; 3. отговорността при неизпълнение на задълженията; 4. условията и редът за включване, прекъсване и прекратяване на топлоснабдяването; 5. редът за осигуряване на достъп до отоплителните тела, средствата за търговско измерване или други контролни приспособления; 6. редът и сроковете за предоставяне и получаване от клиентите на индивидуалните им сметки за разпределение на топлинна енергия по начин, удостоверяващ времето, от което тече срокът за възражение, като съответно в ал. 3 на същата разпоредба е предвидено, че в срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. Предложените от потребителите и приети от топлопреносните предприятия специални условия се отразяват в писмени допълнителни споразумения.

Одобрените от комисията общи условия следва задължително да бъдат публикувани най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от клиентите. Закона за енергетиката урежда договорните отношения между страните само по отношение на договорите в областта на енергетиката, поради което същият е специален такъв по отношение на ТЗ и ЗЗД, където се изисква писмено приемане на общите условия. С оглед характера на обществените отношения начинът на договаряне е опростен, като предварително доставчикът е определил съдържанието на договорните клаузи за всички единични договори, които са типизирани. В исковата молба ищецът се позовава на Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ АД на потребители в гр. Плевен, одобрени с Решение от 2016 г. на ДКЕВР, публикувани във в-к „Монитор“, в сила от 10.07.2016 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 153, ал. 1 от ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция, или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по смисъла на чл. 140, ал. 1, т. 2 от ЗЕ на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по

реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3.

Посоченото по-горе задължение за потребителите на топлоенергия е част от съдържанието на облигационното правоотношение, като възникването му във всички случаи е обусловено от качеството на собственик или титуляр на вещното право на ползване върху съответния топлоснабден имот.

Основният въпрос, обуславящ изхода на настоящия процес, е следва ли ответницата Т. Л. Д. да носи отговорност, за задълженията към „Топлофикация – София“ ЕАД, в качеството на наследник на Л. Д. Д..

Съдът намира, че в конкретния случай ответницата Т. Л. Д. не е материалноправно легитимирана да отговаря по предявения установителен иск.

По делото не е спорно, а и от приложеното удостоверение за наследници е видно, че след смъртта на собственика на апартамента Л. Д. Д., починал на *** г., ответницата е призована към наследяване като негова дъщеря и наследник по закон. Съгласно разпоредбата на чл.60, ал.1 от ЗН, наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават. Приемането на наследството съставлява едностранен акт, с който наследникът по несъмнен начин изразява волята си да го придобие, като то може да бъде направено по два начина – изрично и мълчаливо. Изричното приемане се извършва с писмено заявление до районния съдия по местотекриване на наследството, като подлежи на вписване в особената за това книга, а мълчаливо приемане налице, когато наследникът извърши действия, които несъмнено предполагат намерението му да приеме наследството / чл.49, ал.2 от ЗН/. В настоящия случай по делото няма постъпили данни ответницата изрично да е приела наследството, оставено след смъртта на нейния баща. Наред с това, по делото не са налице и доказателства, от които може да се направи извод, че същата е приела наследството чрез конклюдентни действия, т.е.мълчаливо.

В хода на производството ответницата е ангажирала доказателства, че е извършила изричен отказ от наследството, останало след смъртта на нейния баща, като този отказ е надлежно вписан в особената за това книга на компетентния, в случая РС – ***. От страна на ищеца не са ангажирани доказателства, а и не са въведени възражения, че направения отказ от наследство е недействителен. С вписването на валидно направения пред районния съдия отказ от наследство са настъпили правни последици, които се изразяват в заличаване на наследственото правопримство. С отказа от наследство наследникът се лишава от включените в наследството права и не приема включените в него задължения. Той не само губи качеството наследник, но се счита, че никога не е имал това качество. Подобно на приемането, отказът от наследство също има обратно действие – от момента на откриване на наследството, в случая от *** г. Като последица от това лицето, което се е отказало от наследството на починалия си наследодател се изключва от числото на наследниците, загубва това качество и се счита, че е трето лице спрямо правата и задълженията, възникващи във връзка с наследството.

Всичко изложено по-горе налага извод, че с оглед направения отказ от наследство между ответницата Т. Л. Д. и ищеца в процесния период не е било налице валидно облигационно отношение, респ. този ответник не е имал качеството потребител на топлинна енергия.

При това положение, доколкото по делото не е безспорно доказано ответникът да има качеството на потребител на топлинна енергия в процесния период м.05.2019 г. до м.04.2022 г., съдът намира, че предявените по реда на чл.422, ал.1 от ГПК установителни искиове - за признаване за установено по отношение на Т. Л. Д., че дължи на „Топлофикация – София“ ЕАД сума за консумирана топлинна енергия в общ размер на ***лв., от които *** лв. – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия / ТЕ/ за периода м.05.2019 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от *** г. до изплащане на вземането, *** лв. – мораторна лихва за забава от 15.09.2020 г. до 23.02.2023 г., както и суми за дялово разпределение: *** лв. – главница за периода от м.10.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от *** г. до окончателното изплащане на вземането и *** лв. – лихва за периода от 31.03.2020 г. до 23.02.2023 г., като неоснователни и недоказани, следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

С оглед изхода на спора искането на ищеца за присъждане на сторените разноски съгласно представения списък по чл.80 от ГПК следва да се отхвърли, като неоснователно.

От приложеното по делото писмено пълномощно и Договор за правна защита съдействие е видно, че упълномощения от ответницата адвокат С. Т. е оказала правна помощ при условията на чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата и е осъществила процесуално представителство по делото безвъзмездно. Предвид изхода на спора и съобразно разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗА съдът следва да определи възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните възнаграждения на адвокатските възнаграждения. В конкретния случай с оглед липсата на правна и фактическа сложност на делото и предвид цената на заявените искиви претенции следващото се съгласно чл.7, ал.2, т. 2 от Наредбата №1/04 г. адвокатско възнаграждение следва да се присъди в размер на 524,00лв.

Мотивиран от горните съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ТОПЛОФИКАЦИЯ –СОФИЯ ” ЕАД, ЕИК: 831609046, седалище/ адрес на управление: гр. София, ул.“Ястребец“№23Б, представлявано от Александър Александров – Изп.директор и Ивайло Епитропов – Председател на УС против Т. Л. Д., с ЕГН *****, с адрес: *** обективно съединени искиове с правно основание чл.415, ал.1 от ГПК вр. чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД – за признаване за установено по отношение на ответника Т. Л. Д., че дължи на „Топлофикация – София“ ЕАД

сума за консумирана топлинна енергия в общ размер на ***лв., от които *** лв. – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия / ТЕ/ за периода м.05.2019 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от *** г. до изплащане на вземането, *** лв. – мораторна лихва за забава от 15.09.2020 г. до 23.02.2023 г., както и суми за дялово разпределение: *** лв. – главница за периода от м.10.2020 г. до м.04.2022 г., ведно със законната лихва от *** г. до окончателното изплащане на вземането и *** лв. – лихва за периода от 31.03.2020 г. до 23.02.2023 г., за които е издадена Заповед № *** г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№ ***г. по описа на СРС – 156-ти състав, като НЕОСНОВАТЕЛНИ И НЕДОКАЗАНИ.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца „ТОПЛОФИКАЦИЯ –СОФИЯ ” ЕАД, ЕИК: 831609046, седалище/ адрес на управление: гр. София, ул.“Ястребец“№23Б, представлявано от Александър Александров – Изп.директор и Ивайло Епитропов – Председател на УС за присъждане на разноски по делото.

ОСЪЖДА, на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата, „ТОПЛОФИКАЦИЯ –СОФИЯ ” ЕАД, ЕИК: 831609046, седалище/ адрес на управление: гр. София, ул.“Ястребец“ №23Б, представлявано от Александър Александров – Изп.директор и Ивайло Епитропов – Председател на УС, ДА ЗАПЛАТИ на адв. С. П. Т.– ЛАК сумата от **524,00 лв./петстотин двадесет и четири лева/-** адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска защита на ответницата Т. Л. Д..

Решението подлежи на обжалване пред Ловешки ОС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК препис от решението да се връчи на всяка от страните.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се изпрати на СРС – 156-ти състав за прилагане по ч.гр.д.№ ***г. по описа на СРС.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____